

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre az energiahatékonyságról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(COM(2011) 370 végleges – 2011/0172 (COD))

(2012/C 24/30)

Előadó: **André MORDANT**

Társelőadó: **Thierry LIBAERT**

2011. július 15-én, illetve augusztus 1-jén mind az Európai Unió Tanácsa, mind pedig az Európai Parlament úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 194. cikkének (2) bekezdése, illetve 304. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre az energiahatékonyságról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

COM(2011) 370 végleges.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Közlekedés, energia, infrastruktúra és információs társadalom” szekció 2011. október 7-én elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2011. október 26-án és 27-én tartott, 475. plenáris ülésén (az október 26-i ülésnapon) 165 szavazattal 1 ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Ajánlások és következtetések

1.1 Az EGSZB javasolja a Tanácsnak és a Parlamentnek, hogy az Európai Bizottság a lehető legrövidebb időn belül mérje fel, hogy az Unió várhatóan teljesíti-e a 20 %-os energiamegtakarítási célkitűzést, és hogy a kézzelfogható eredmények elérésére összpontosítsa erőfeszítéseit.

1.2 Az EGSZB kéri az Európai Bizottságot, hogy ismertesse és népszerűsítse a tagállamokban kialakult bevált gyakorlatokat, különös tekintettel az ingatlanállomány energiahatékonyságának javítására.

1.3 Az EGSZB javasolja az Európai Bizottságnak, hogy keressen az intézkedésekhez rendelhető további uniós finanszírozási lehetőségeket, melyek lehetővé tehetik az irányelvben szereplő célkitűzések teljesítését, és támogassa e mechanizmusok kialakítását.

1.4 Az EGSZB kéri az Európai Bizottságot, hogy sürgősen vizsgálja ki a rendelkezésre álló források alacsony kihasználtságának okait, és szükség esetén vizsgálja felül a finanszírozási szabályokat, valamint vizsgálja meg, hogyan lehetne növelni a közelmúltban létrehozott energiahatékonysági alap szerepét mind a finanszírozási források, mind pedig az odaítélési kritériumok tekintetében, mely utóbbiaknak hozzá kell járulniuk a környezetvédelmi, szociális és gazdasági célkitűzések megvalósításához.

1.5 Az EGSZB továbbá kéri az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg, nem lehetne-e az „Európa 2020 stratégiához kapcsolódó infrastrukturális projektek finanszírozását szolgáló uniós kötvények” javaslatát kiterjeszteni a jelen irányelv célkitűzéseinek teljesítéséhez hozzájáruló projektekre is.

1.6 Az EGSZB kéri az Európai Bizottságot, hogy rövid határidőn belül mérje fel, milyen kiaknázatlan potenciál rejlik az

iparban az energiahatékonyság terén, hogy meg lehessen határozni az ezzel kapcsolatban meghozandó megfelelő intézkedéseket.

1.7 Az EGSZB javasolja az Európai Bizottságnak, hogy vizsgálja meg, milyen mértékben és milyen feltételek mellett lehetne a szén-dioxid és egyéb (a BREF dokumentumokban meghatározott) szennyezőanyagok kibocsátásának értékelési rendszerét az ipari kibocsátásról szóló irányelvhez hasonlóan alkalmazni és elmélyíteni egy közös irányítási mechanizmus keretében, valamennyi érintett szereplő – köztük a munkáltatók, a szak-szervezetek és az NGO-k – bevonásával.

1.8 Az EGSZB az intelligens fogyasztásmérők bevezetési feltételeinek szigorítását ajánlja, a fogyasztók energiához való egyetemes jogának és a hozzáféréseinek tisztelgetben tartása, valamint a személyes adatok védelmének biztosítása mellett.

1.9 Az EGSZB kéri, hogy a tárgyalási javaslat írja elő, hogy a tagállamok mérsékeljék az intézkedések költségeinek áthárítását a végfogyasztók által fizetendő számlára, különös tekintettel az intelligens fogyasztásmérők költségeire, és biztosítsák, hogy az alacsony jövedelmű családok valamennyi intézkedéshez térítésmentesen juthassanak hozzá, a tagállamok által meghatározandó feltételek mellett.

1.10 Az EGSZB kéri az Európai Bizottságot, hogy járuljon hozzá az európai üzemi tanácsok és üzemi bizottságok hatáskörének kiterjesztéséhez az energiahatékonyság területére is, az irányelvben foglalt célkitűzések teljesíthetőségének érdekében.

1.11 Az EGSZB kéri az Európai Bizottságot, hogy határozza meg pontosabban a „kis- és középvállalkozás” fogalmát mind a méret, mind a tevékenységi terület vonatkozásában, elkerülve hogy a túlságosan tág fogalom meghatározás következtében a vállalkozások jelentős része mentesüljön az energiaaudit kötelezettsége alól, és kivonja magát az irányelv célkitűzéseinek megvalósításából.

1.12 Az EGSZB kéri az Európai Bizottságot, hogy segítse elő a közlekedési ágazat nagyobb fokú integrációját, és fontolja meg olyan intézkedések beépítését a tárgyalat irányelvbe, melyek hozzájárulhatnak a kitűzött célok teljesítéséhez.

1.13 Az EGSZB kéri az Európai Bizottságot, hogy követelje meg a tagállamoktól, hogy vegyenek fontolóra szigorúbb és esetleg kötelező intézkedéseket teljes ingatlanállományukra vonatkozóan, és sürgeti egy hasonló célkitűzés meghatározását, továbbá megfelelő finanszírozási-, ösztönző- és nyomkövetési intézkedéseket kér.

1.14 Az EGSZB kéri az Európai Bizottságot, hogy vegyen részt az iskolai és egyetemi tananyagok, képzési és K+F programok fejlesztéséhez szükséges európai szintű koordinációban annak érdekében, hogy azok igazodjanak az irányelv szempontjaihoz és célkitűzéseihez, kiemelten támogatva az ilyen irányú partnerségeket.

1.15 Az EGSZB rámutat, hogy a területi és regionális közszolgáltatások alapvető szerepet játszhatnak az energiaauditok területén, segítve és ösztönözve a magánszemélyeket otthonaik energiahatékonyságának javítására.

1.16 Az EGSZB úgy véli, hogy a fogyasztók kulcsszerepet töltenek be az energiafogyasztás csökkentésében. Az Európai Bizottságnak garantálnia kell olyan nemzeti stratégiák meglétét, amelyek biztosítják a fogyasztók ilyen irányú elköteleződését és mozgósítását, hogy mindegyikük és a társadalom is a legjobb eredményeket érje el. Az energiahatékonyságot támogató politikákat megfelelő (pénzügyi) ösztönzőkkel kell támogatni, amelyek vannak annyira vonzóak a fogyasztók számára, hogy el tudják fogadni azokat. A hátrányos helyzetű csoportokba tartozó fogyasztók igényeinek figyelembevételét valamennyi energiahatékonysági politika szerves részévé kell tenni.

2. Bevezető

A jelen vélemény tárgya az energiahatékonysági irányelvre vonatkozó javaslat (COM(2011) 370 végleges), amely a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésről és az energetikai szolgáltatásokról szóló hatályos irányelvekre alapul, és célja, hogy e jogszabályokból egységes, általános jellegű jogszabályt alkosson az energiaellátás és az energia végfogyasztási módok energiahatékonyságára vonatkozóan.

3. Az energiahatékonyságról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló irányelvjavaslat lényegi tartalma

3.1 Az Európai Unió célul tűzte ki, hogy 2020-ig 20 % megtakarítást érjen el a primerenergia-felhasználás területén, és e célkitűzés bekerült az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó „Európa 2020” stratégia öt kiemelt célkitűzése közé.

3.2 Az Európai Bizottság legutóbbi becslései arra mutatnak, hogy – tekintettel a tagállamok által az Európa 2020 stratégia

keretében 2020-ra kitűzött nemzeti energiahatékonysági célelőirányzatokra – az Unió a 20 %-os célkitűzésnek csak a felét teljesíti 2020-ig. Az Európai Tanács és az Európai Parlament sürgette a Bizottságot, hogy fogadjon el új, ambiciózus energiahatékonysági stratégiát, amely határozott fellépést tesz lehetővé a rendelkezésre álló jelentős potenciálok kihasználása érdekében.

3.3 Az energiahatékonyság ügyének fellendítése érdekében az Európai Bizottság 2011. március 8-án új energiahatékonysági tervre tett javaslatot, amely intézkedéseket határoz meg annak érdekében, hogy további megtakarításokat lehessen elérni az energiaellátás és -felhasználás terén.

4. Általános megjegyzések az irányelvre vonatkozó javaslattal kapcsolatban

4.1 A jelen vélemény az EGSZB 2011. július 14-i CESE 1180/2011. számú, „A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: 2011. évi energiahatékonysági terv” című véleményére támaszkodik, és azt egészíti ki. Az EGSZB emlékeztet a fenti véleményben a hő- és villamosenergia-termeléssel, a kapcsolt energiatermeléssel (5.3.) és az energiaszolgáltatásokkal (5.4.) kapcsolatban kifejtett álláspontjára. Ezen túlmenően emlékeztet arra a kérésére, hogy az Európai Bizottság vesse alapos vizsgálat alá és szükség esetén módosítsa az épületek energiateljesítményének tanúsítására, illetve a háztartási készülékek és intelligens fogyasztásmérők ökcímekzésére vonatkozó jelenlegi rendelkezéseket.

4.2 Az EGSZB támogatja az irányelvre vonatkozó javaslat tárgyát és célját, amely „közös keretrendszert hoz létre az energiahatékonyságnak az Unió egészében történő előmozdítására úgy a primerenergia-felhasználás 2020-ig 20 %-kal történő csökkentésével kapcsolatos célkitűzés teljesítése, mint az ahhoz szükséges feltételek megteremtése érdekében, hogy az ezt követő időszakban további előrelépést lehessen elérni az energiahatékonyság terén”. Az EGSZB meg van győződve az energiahatékonyság előmozdításának fontosságáról az Unión belül, tekintettel az e területen meglévő potenciálra, illetve arra, hogy a célkitűzések megvalósítása mind környezeti, mind pedig gazdasági és társadalmi szempontból jótékony hatással lesz az Unióra. Az EGSZB elismeri, hogy az utóbbi években számos (jogalkotási és egyéb) „kezdeményezést” indítottak a „környezetbarát épületek” és a „környezetbarát” építőanyagok területén. Úgy tűnik ugyanakkor, hogy nem létezik a „környezetbarát építkezésekre” vonatkozó átfogó rendelkezés, ami a tevékenységek koordinációjának hiányához és a források pazarló felhasználásához vezet. Hasznos lenne, ha az Európai Bizottság hozzákötene egy a „környezetbarát építkezéstről” szóló zöld könyv kiadásához, amely tartalmazna minden, az építkezésekre és az építőanyagokra vonatkozó kezdeményezést.

4.3 Az EGSZB támogatja az irányelvjavaslatot, amely hatályon kívül helyezi, illetve felülvizsgálja a kapcsolt energiatermelésről szóló 2004/8/EK irányelvet és az energetikai szolgáltatásokról szóló 2006/32/EK irányelvet, mivel a hasonló integrált megközelítés elősegítheti a szinergiákat, például a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés területén, és ezáltal megkönnyítheti a kitűzött célok elérését. Az EGSZB szerint törekedni kellene a közlekedési szektor, illetve a tárgyalat irányelvben foglalt intézkedések nagyobb fokú integrálására is, ezzel is hozzájárulva a kitűzött célok megvalósulásához.

4.4 Az EGSZB létfontosságúnak ítéli, hogy a kitűzött 20 %-os primerenergia-megtakarítási cél teljesüljön 2020-ig. Javaslatára szerint az irányelv írja elő, hogy az Európai Bizottság már 2013-ban készítsen elemzést arról, az Unió képes lesz-e elérni a szóban forgó célt a hatályos rendelkezések keretein belül. Az EGSZB azt ajánlja, hogy az Európai Bizottság a lehető legnagyobb mértékben a kézzel fogható eredmények elérésére összpontosítson.

4.5 Tekintettel a munkahelyek fontos szerepére a javasolt intézkedések kidolgozásában és végrehajtásában, az EGSZB sajnálatosnak tartja, hogy a javaslat nem tartalmaz utalást sem a munkahelyekre, sem arra, milyen fontos a kitűzött cél elérése érdekében támogatni a munkahelyi társadalmi párbeszédet. A munkavállalók elkötelezett részvétele az energiahatékonysági programokban valójában a célok elérésének létfontosságú feltétele, akárcsak a megfelelő oktatási és továbbképzési programok, illetve a kedvező munkakörülmények és a munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági intézkedések kidolgozása és megvalósítása. Ezekről az aspektusokról tájékoztatni kell a munkavállalókat és konzultálni kell velük a társadalmi párbeszéd keretében, amelyet meg kell szilárdítani.

4.5.1 Az EGSZB a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK irányelv mintájára javasolja továbbá egy szakképzési melléklet kidolgozását, amely az irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatók tanúsítási és szakképesítési rendszerének alapjául szolgálhat.

4.6 Az EGSZB aggodalommal tekint a jövőben szükséges beruházások finanszírozásának kérdésére. Miközben jelenleg úgy tűnik, az EU részesedése a finanszírozásban számos esetben túl alacsony szintű ahhoz, hogy valódi ösztönzőként működjön, ahogy a CESE 1180/2011. számú vélemény 6.5.2. pontja is rámutatott, a vizsgált javaslat indokolásának 4. pontja mindössze annyit állapít meg, hogy az irányelvet „a meglévő költségvetés alapján hajtják végre és nem lesz hatással a többéves pénzügyi keretre”. Természetesen fontos a meglévő pénzügyi források lehető legnagyobb mértékű kihasználása, de be kell látni az egyértelmű tényre: ez utóbbiak a jelen helyzetre már nem adekvátak, miután a tagállamok és a régiók a strukturális és kohéziós alapokban rendelkezésre álló források igen kis hányadát használják fel. Az EGSZB meggyőződése szerint ahhoz, hogy a kitűzött célok teljesülhessenek, az Európai Bizottságnak.

— sürgősen meg kell vizsgálnia a rendelkezésre álló források alacsony szintű kihasználtságának okait, és szükség esetén felül kell vizsgálnia a finanszírozási szabályokat. Ez az állami költségvetésekre nehezedő jelenlegi terhek kontextusában különösen sürgős és létfontosságú feladat, főként mivel e terhek éppen az európai szinten – a megszorítási programok keretében – megszületett döntések következményei;

— meg kell vizsgálnia, hogyan lehetne növelni a közelmúltban létrehozott energiahatékonysági alap szerepét mind a finanszírozási források, mind pedig az odaítélési kritériumok tekintetében, mely utóbbiaknak az EGSZB szerint egyformán figyelemmel kell lenniük a környezetvédelmi, a szociális és a gazdasági célkitűzések megvalósítására;

— meg kell vizsgálnia, nem lehetne-e az „Európa 2020 stratégiahoz kapcsolódó infrastrukturális projektek finanszírozását szolgáló uniós kötvények” javaslatát kiterjeszteni a vizsgált irányelv célkitűzéseinek teljesítéséhez hozzájárulni kívánó beruházási projektekre is;

— meg kell vizsgálnia az egyéb lehetséges finanszírozási mechanizmusokat, köztük az úgynevezett harmadik felek befektetéseinek rendszerét, akik az előfinanszírozásban vállalnának részt, és az érintett otthonok energiahatékonyság-javítási munkálatai révén elért megtakarításokból kapnának részesedést. Az EGSZB e tekintetben támogatja az Európai Bizottságnak az energetikai szolgáltató társaságok (ESCO, Energy Service Companies) igénybe vételére vonatkozó javaslatát, nevezetesen az „intelligens” fogyasztásmérők telepítésében.

4.7 Az EGSZB hangsúlyozza, hogy a 2011-es Energiahatékonysági Terv szerint a középületek az EU ingatlanállományának mindössze 12 %-át képviselik. Éppen ezért utal az épületállomány fennmaradó részének fontosságára, azt ajánlva a tagállamoknak, hogy vegyenek fontolóra szigorúbb és esetleg kötelező intézkedéseket teljes ingatlanállományukra vonatkozóan, és sürgeti egy hasonló célkitűzés meghatározását, melyet megfelelő finanszírozási, ösztönző és nyomon követési intézkedéseknek kell kísérniük. Ez annál is szükségesebb, mivel – ahogy az irányelvjavaslat (15) preambulumbekzdése is kiemeli, „a meglévő épületállomány rendelkezik messze a legnagyobb energia-megtakarítási potenciállal. Az épületek ráadásul kiemelt fontossággal bírnak azon uniós célkitűzés elérése szempontjából, amely szerint 2050-re 1990-hez képest 80–95 %-kal csökkenteni szükséges az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását”. Az EGSZB ezen túlmenően hangsúlyozza, hogy az EU ingatlanállományának energetikai megújítása:

— számos új munkahely létrehozását tenné lehetővé Európában, mely munkahelyek minőségét a megerősített társadalmi párbeszéd révén kell garantálni, létrehozásukat pedig megfelelő oktatási és továbbképzési programoknak kell megelőznie,

— bevételeket jelentene az egyes tagállamoknak (nevezetesen a munkanélküliség csökkenése és az adóbevételek növekedése révén);

— elősegítené az európai gazdaság fellendülését;

— egyúttal lehetővé tenné a szociális célkitűzések megvalósítását is, az alacsony és közepes jövedelmű háztartások javára hozandó intézkedéseken keresztül, megkönnyítve az utóbbiak energiaszámláinak leszorítását, a fűtéshez és a világításhoz szükséges energia volumenének csökkentése révén.

5. Részletes megjegyzések

5.1 A 4. cikk, amely előírja, hogy a tagállamok közintézményeinek tulajdonában lévő teljes alapterület évente 3 %-át fel kell újítani, a 250 m²-nél nagyobb hasznos alapterületű épületekre szorítkozik. Az EGSZB szerint e kötelező előírást az európai intézmények tulajdonában lévő épületekre is alkalmazni kell. Az EGSZB egyúttal megkérdőjelezi a 250 m²-es minimális alapterület-értéket, és felteszi a kérdést, vajon ez a korlátozás nem vezet-e a szociális bérlakásokat fenntartó intézmények mentesüléséhez a felújítási kötelezettség alól, tekintettel arra, hogy a szociális bérlakások hasznos alapterülete gyakran kisebb a fenti értéknél. Mindezt annak fényében kell mérlegelni, hogy a kitűzött energiahatékonysági előírásoknak szociális célokat is kell szolgálniuk, olyan intézkedéseket irányozva elő, amelyek hozzájárulnak a hátrányos helyzetű háztartások energiaszámláinak leszorításához, ösztönözve az általuk elfoglalt otthonok energetikai felújítását.

5.1.1 A jelenlegi gazdasági helyzetben azonban előfordulhat, hogy a megadott határidőn belül nem sikerül megvalósítani a 4. és 6. cikkben foglalt célkitűzéseket. Az EGSZB szerint az Európai Bizottságnak fontolóra kellene vennie egy szolidáris európai fellépést azon tagállamok esetében, amelyek egymagukban nem képesek teljesíteni a célkitűzéseket.

5.2 A 6. cikkben előírt energiahatékonyságra vonatkozó kötelezettségi rendszerek szükségesek, de ugyanakkor költségeket vonnak maguk után. Az EGSZB megítélése szerint mérsékelni kell e költségek hatásait a végső fogyasztók által fizetendő számlára (ld. a CESE 1180/2011. sz. vélemény 4.5.5. pontját). Véleménye szerint nevezetesen térítésmentessé kellene tenni a felújítási munkálatokat az alacsony jövedelmű családok számára, ahogy azt korábban, a CESE 1180/2011. sz. vélemény 6.7.2. pontjában is hangsúlyozta.

5.3 A 7. cikk (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamok kötelesek energiaaudit elvégzésére ösztönözni a kis- és középvállalkozásokat is. Az EGSZB szerint ehhez hasznos lenne a 2. cikkben meghatározni a „kis- és középvállalkozások” fogalmát.

5.4 A 7. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerint a „kis- és középvállalkozásnak” nem minősülő vállalkozásoknak legkésőbb 2014. június 30-ig energiaauditot kell végeztetniük, majd azt minden egyes auditot követően háromévente meg kell ismételnük. Az EGSZB véleménye szerint, ahogy azt a CESE 1180/2011. sz. vélemény 5.5.1. pontjában korábban említette, jelentős energiahatékonysági potenciál maradhat kihasználatlanul az iparban annak ellenére, hogy számottevő fejlődést sikerült elérni e szektorban, és hogy az olyan európai intézkedések, mint a kibocsátási kvóták kereskedelmének rendszere, már eddig is a nagy energiaigényű iparágakat célozták. Az iparban meglévő kiaknázatlan potenciál és az ennek következtében meghozandó intézkedések mielőbbi meghatározása érdekében az EGSZB a következőket javasolja:

- haladéktalanul hatékony energiaauditokat kell végezni; széles körűen támogatni, alkalmazni és terjeszteni kell mindazon hagyományos és új eszközöket, melyek elősegítik az energiahatékonyság célratörő és következetes növelését mind a nagy energiaigényű iparágakban, mind a kkv-k által működtetett berendezések esetében;
- az auditok mind kezelési, mind szerkezeti kérdéseket lefednek. A kezelési jellegű változtatásokat viszonylag könnyű végrehajtani, a szerkezeti változtatások (padlók, tetők, az épület funkciójának megváltoztatása, nehéz anyagok) azonban drágák és időigényesek, különösen mivel az audit ajánlásainak végrehajtása esetében költség-hason elemzésre és megvalósítási tervre van szükség ahhoz, hogy a megfelelő, pontos paraméterekkel ajánlatot, illetve költségvetést lehessen készíteni. Ezekre a megkötéseken kívül gyakran engedélyekre is szükség van, ami a felújítás folyamatát jelentősen meghosszabbítja. Mindezek miatt biztosítani kell, hogy amennyiben az audit által ajánlott módosítások jelentős volumenű munkálatokat igényelnek, lehetőség legyen kivitelezési határidejük meghosszabbítására.

5.4.1. A munkavállalói részvétel létfontosságú feltétele az energiahatékonyság növelésének. A munkavállalók szaktudása, tapasztalata és elkötelezettsége nélkül nem érhetőek el eredmények. Ezért az EGSZB azt javasolja, hogy vizsgálják meg, milyen mértékben és milyen feltételek mellett lehet a meglévő széndioxid- és egyéb szennyező gázkibocsátás értékelési rendszereit (a sevillai IPTS által kidolgozott BREF dokumentumok mint a korábbi IPPC irányelv és az ipari kibocsátásokról szóló 2010-es IED irányelv segéddokumentumai, melyeket a kvótakereskedelmi rendszerben is felhasználtak, és amelyek energiahatékonysági normákat is tartalmaznak) hasonló módon alkalmazni a tárgyalat irányelvben és elmélyíteni egy közös irányítási mechanizmus keretében, valamennyi érintett szereplő – köztük a munkáltatók, a szakszervezetek és az NGO-k – bevonásával. Ily módon a fenti irányítási mechanizmus keretében kidolgozandó előrejelzésekben és javaslatokban számításba lehetne venni: a tervezett energiahatékonysági intézkedések költségeit és hasznait, illetve többek között szociális-foglalkoztatási dimenziójukat, a munkakörülményekre kifejtett hatásukat, a szociális elemzéseket és szabványokat, a várható foglalkoztatási, képesítési és szakképzési igények felmérési rendszereit, illetve az ennek megfelelően kialakítandó intézkedéseket.

5.5 A 8. cikk (1) bekezdése felsorolja az intelligens fogyasztásmérők bevezetése esetén figyelembe veendő körülményeket. Az EGSZB véleménye szerint e feltételek nem elégségesek. Ezért sürgeti, hogy minden egyes tagállam – a maga sajátos szabályozási kontextusában – végezzen elmélyült előzetes elemzést a hasonló fogyasztásmérők várható költségeiről és hasznáról, és úgy gondolja, hogy ennek az elemzésnek figyelembe kell vennie az intelligens fogyasztásmérők műszaki kivitelezhetőségét és költséghatékonyságukat a beruházó szempontjából, figyelembe véve a karbantartási, üzemeltetési és pótlási költségeket is, valamint azt is, hogy, milyen kockázatokkal járna a hasonló fogyasztásmérők bevezetése az energiához való egyetemes jog és hozzáférés, illetve a személyes adatok védelmének elveire a fogyasztókra nézve. A villamos energia vonatkozásában a fenti elemzés részét képezi a 2009. július 13-i 2009/72/EK irányelv 1. mellékletének 2. pontjában említett gazdasági értékelésnek.

5.6 A 10. cikk (1) bekezdése nemzeti fűtési és hűtési terv kidolgozását írja elő. Ebbe versenyszempontokat is bele kellene venni, hogy kezelni lehessen a távfűtési monopóliumok okozta esetleges problémákat

5.7 Ami az egészen konkrét aspektusokat illeti, az EGSZB hangsúlyozza a közigazgatási szervek által nyújtott illetve magánvállalkozások által kínált energetikai szolgáltatások fejlesztésének fontosságát, melyek energiahatékonyabb megoldások kialakítását célozzák a vállalkozások, az önkormányzatok és a magánszemélyek számára. Az európai finanszírozásnak elő kellene segítenie e szolgáltatások fejlesztését, elérhetővé téve azokat a kkv-k és a magánszemélyek számára is, az általános érdek figyelembe vételével meghatározott feltételek mellett.

5.8 Jogi szempontból az energiahatékonysági szerződések, melyekről az Európai Bizottság javaslata is említést tesz – igaz, csak az állami szervekkel kapcsolatban –, olyan eszközt jelenthetnek, amely képesek lehet elősegíteni a nagyobb energiahatékonyságra való módszeres törekvés általános elterjedését.

5.9 Az 1. cikk (Tárgy és hatály) hatálya alól ki kell vonni a történelmi jelentőségű műemlék épületeket, mivel többek között az intelligens fogyasztásmérők felszereléséből adódó gyakorlati és esztétikai nehézségek általában jóval nagyobbak az ilyen épületek esetében. A kulturális örökség megőrzésére vonatkozó jogszabályok például gyakran meggátolják a történelmi jelentőségű épületek tulajdonosait abban, hogy új energiagazdálkodási rendszereket alkalmazzanak. A tagállamok számára lehetővé kellene tenni, hogy eseti alapon döntsenek arról, hogy egy adott történelmi jelentőségű műemlék épület esetében mikor van szükség mentesítésre és a megoldások rugalmasabb spektrumának alkalmazására.

Kelt Brüsszelben, 2011. október 26-án.

*az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke*

Staffan NILSSON
